

نگاه

مرجعیت و پوست اندازی سیاسی عراق

● **سیدعلی موسوی خلخالی**: این روزها مرجعیت عالی عراق بیش از هر جریان و گروهی سیاسی در عراق، دغدغه آینده این کشور را دارد. وانگهی، از آنجا که مرجعیت در مظان این مسئله است که از دولت‌های گذشته حمایت کرده و این دولت‌ها در افکار عمومی عراق عملکرد مناسبی نداشته‌اند و نتوانسته‌اند رضایت عمومی را جلب کنند، خود نیز در وضعیت نامناسب پیش آمده عراق مؤثر است. با وجود اینکه آیت‌الله سیستانی از سال ۲۰۱۰ تاکنون در اعتراض به عملکرد ناموفق احزاب و جریان‌های سیاسی و دولت‌های حاکم بر این کشور از استقبال از آنها خودداری کرده و حاضر به دیدار با آنها نشده اما همچنان گفته می‌شود که در دوره‌های مختلف حامی جریان یا ی‌ا دولت‌های خاص بوده است. مثلا در افکار عمومی عراق این‌گونه شایع است که نخست‌وزیری عادل عبدالمهدی با گفت‌وگوی پشت پرده مقتدی صدر با بیت آیت‌الله سیستانی انجام شد. یا حتی قبل از آن، رضایت آیت‌الله سیستانی و تلاش‌های ایشان و بیت او سبب شد حیدر العبادی به جای نوری مالکی، نخست‌وزیر شود. واقعیت این است که در طول سال‌های گذشته عملکرد مناسبی را از سوی دولت‌های حاکم بر عراق ندیده‌ایم. کمبود خدمات، نبود اقتدار کافی نزد دولت مرکزی که در طول این سال‌ها اثرات آن را در پرونده‌های گوناگون دیده‌ایم و فساد گسترده که تا مغز استخوان دولت عراق نفوذ کرده است، همگی سبب شدند نارضایتی عمومی از وضعیت جاری به حد اعلا برسد. این مسئله دلیل اصلی اعتراض‌های عمومی در ماه‌های اخیر بوده که این روزها وارد فاز دی تازه شده است. ناگفته نماند از همان سال گذشته، قبل از انتخاب دولت عادل عبدالمهدی و مشارکت پایین مردم در انتخابات سراسری عراق که شاهد اعتراض‌ها در تابستان به وضعیت برق بودیم، پیش‌بینی می‌شد اعتراض‌های سنگینی پیش‌رو باشد و مردم از وضعیت چنان بی‌رنده که دیگر کسی جلودارشان نباشد. مثلا سیدععمار حکیم، رئیس جریان حکمت ملی، بارها در سخنرانی‌های خود و همچنین در دیدار با مقام‌های سیاسی عراقی هشدار می‌داد اگر به خواسته‌های مردم رسیدگی نشود و خدمات لازم به آنها ارائه نشود و رضایتشان جلب نشود، مردم اعتراضات سنگین‌تری را آغاز خواهند کرد که چه‌بسا نتوان خط پایانی برای آن متصور بود. این هشدار را بیش از همه بیت مرجعیت به گروه‌های سیاسی عراقی می‌داد. در خطبه‌های نماز جمعه، نماینده مرجعیت بارها بر لزوم انجام اصلاحات کسترده قبل از آنکه مردم به ستوه آیند، تأکید می‌کرد اما گوش شنوایی وجود نداشت. انتخاب عادل عبدالمهدی، به عنوان یک فرد پاکدست که سابقه روشنی هم دوره مبارزات علیه دیکتاتوری صدام‌حسین داشت و هم در دوران تصدی وزارت نفت و دارایی عملکرد خوبی از خود نشان داده بود، اتفاقا به همین دلیل بود.عملکرد عبدالمهدی در حدود یک سال دوره کارتش عملکرد مناسبی بود. او کارهای زیربنایی بسیار مهمی در عراق انجام داد که می‌توان ادعا کرد در طول تاریخ عراق بی‌سابقه بوده است، مثلا در همین دوره کوتاه دولت او، عراق به خودکفایی در بسیاری از محصولات کشاورزی از جمله گندم و جو رسید.برای نخستین بار در تاریخ عراق، برای این کشور ذخایر آبی برای فصل‌های خشک‌سالی تعریف کرد، تلاش‌های گسترده‌ای در زمینه مبارزه با فساد سیستماتیک احزاب سیاسی انجام داد و برای عراق در معادلات منطقه‌ای تعریفی تازه ارائه کرد و نقطه ثقلی به آن داد؛ اما دولت او دو مشکل بزرگ داشت که کار را به قطع حمایت مرجعیت از او و استعفایش کشاند؛ یکی تقسیم دولت میان دو جریان اصلی مجلس یعنی اتحادیه بناء و رهبری هادی عامری و جریان سائرون به رهبری مقتدی صدر بود و دیگری مسئله اقتدارنداشتن دولت بود که در نزد افکار عمومی این‌گونه وانمود شد که توانایی اداره کشور را در مقاطع بحرانی ندارد.درباره دلیل اول، اگرچه هادی عامری تلاشی فزاینده برای کمک به دولت می‌کرد اما زیاده‌خواهی‌های جریان صدر سبب شد دولت بیش از همیشه در معرض سهمیه‌بندی‌های سیاسی قرار گیرد. درباره دلیل دوم نیز باید گفت آغاز تظاهرات مدنی در عراق که به‌تدریج از حالت مدنی خارج شد و به درگیری‌های مسلحانه و موج‌بازی قدرت‌های خارجی انجامید، محکی برای دولت عراق بود که متأسفانه نتوانست آن‌طور که شایسته و ایسته است، از پس آن بر آید و در عین پرداخت هزینه‌های بسیار سنگین سیاسی، اجتماعی و اقتصادی‌ای که هنوز هم ادامه دارد، نتواند افکار عمومی را قانع کند که دست از اعتراض بردارند. در همه این مدت مرجعیت تحولات را به‌دقت زیر نظر گرفته است. مرجعیت می‌گوید حالا که در مظان اتهام حمایت از دولت‌های ناکارآمد هستیم، خودم نزد افکار عمومی می‌روم و صفحه‌ای را می‌کشایم که رضایت عمومی مردم را کسب کند. این مسئله در حقیقت اصلی‌ترین دلیل حمایت آیت‌الله سیستانی از معترضان است که در بیانیه‌های مختلف خود به‌ویژه در تریبون‌های نماز جمعه بر آن تأکید کرده است. در حقیقت مرجعیت تلاش دارد وضعیتی به وجود آورد که احزابی که در این سال‌ها صرفا به پیشبرد اهداف حزبی خود اهتمام ورزیده‌اند و وقتی به خواسته‌های مردمی نگذاشته‌اند را وادار کند تن به اصلاحات دهند و کشور به سمت پوست‌اندازی واقعی پیش رود؛ هر چند این پوست‌اندازی در دکان و سخت باشد.

درحالی‌که آخرین ساعت‌های روز پایانی هفته خشم به با‌و‌ا‌ج‌رسیدن خشونت‌ها در خیابان‌های شهرهای مختلف لبنان سپری می‌شد، نخست‌وزیر تازه انتخاب‌شده این کشور، سرانجام با تأخیری چندروزه کابینه دولتش را معرفی کرد؛ کابینه‌ای با حضور پررنگ زنان و چهره‌های کمتر شناخته‌شده‌ای که با امید آرام‌کردن مردم نارضای به این جایگاه رسیده‌اند. کابینه معرفی‌شده حسان دیاب، اولین‌های بسیاری در خود دارد؛ اولین وزیر دفاع زن، اولین کابینه با شش زن و اولین کابینه‌ای که دست‌کم روی کاغذ به توافق طائف که به جنگ داخلی لبنان پایان داد، پایبند نیست.

مردم لبنان روزهای‌شان را از ۱۷ اکتبر ۲۰۱۹ با اعتراضات خیابانی سب‌ری کرده‌اند؛ بهانه‌ای که مردم را بیش از سه ماه پیش به خیابان‌ها کشاند، تعیین مالیات بر تماس‌های اینترنتی بود؛ اما دو روز بعد از آغاز تجمعات، دلایل اعتراض مردم روشن‌تر شد؛ بی‌کاری و فساد گسترده در میان سیاسیون. ۱۳ روز پس از اعتراضات، سعد حریری، نخست‌وزیر وقت، با این استدلال که به بن‌بست رسیده است، از سمتش کناره‌گیری کرد و میشل عون، رئیس‌جمهور، هم استعفا‌ی او را پذیرفت. عون ۱۹ دسامبر پس از تأخیری یک‌هفته‌ای، حسان دیاب را به‌عنوان نخست‌وزیر لبنان معرفی کرد. تشکیل دولت در کشوری مانند لبنان که تعدد مذهبی و قومی گسترده‌ای دارد و اکنون هم با چالش‌های حزبی بسیاری دست به گریبان است، امر زمان‌بری است؛ اما با توجه به بحران سیاسی و خلا قدرت قرار بر این شد که دیاب در مدت یک ماه اعضای کابینه دولت «اضطرابی» را معرفی کند؛ اتفاقی که در ساعات پایانی روز بیست‌ویکم ژانویه محقق شد.

برای اولین بار از زمان توافقی طائف که به جنگ داخلی لبنان خاتمه داد، گروه‌های اصلی پارلمان لبنان ازجمله حزب سنی‌های پارلمان به رهبری سعد حریری جایی در کابینه دولت این کشور نداشتند. حزب دروزی‌های پارلمان لبنان به رهبری ولید جنبلاط، گروه‌های نزدیک به سمیر جعجع و امین الجمیل، رئیس‌جمهور پیشین لبنان از دیگر غایبان کابینه هستند. با چنین اوصافی دیاب، نخست‌وزیر ۶۰ساله لبنان، کابینه جدید را الگوی جدیدی برای فضای سیاسی کشورش می‌داند و معتقد است وزرای جدید به جای آنکه برای وابستگی سیاسی‌شان به احزاب

لیبی، بازیچه روسیه برای فشار بر اروپا

نشست نسبتاً بی‌نتیجه برلین و قبل از آن هم خروج خلیفه حفتر ژنرال تحت حمایت روسیه، از نشست مسکو، تردیدها درباره میزان واقعی نفوذ روسیه در لیبی و تمایل کرملین برای پایان جنگ داخلی در این کشور را افزایش داده است. سربلیمیر ۲۰۱۹ در زمانی که روسیه مزدوران خود را برای کمک به ژنرال حفتر روانه خط مقدم جنگ در طرابلس کرد، نگرانی ایالات متحده و اروپا درباره ورود روسیه به یک جنگ داخلی دیگر تشدید شد. حضور روسیه در لیبی یادآور نقش کلیدی مسکو در سوریه پس از ورود این‌کشور به جنگ داخلی این کشور و جلوگیری از سقوط حکومت بشار داد بود. به گزارش فارن‌پالیسی، باوجوداین ناتوانی مسکو در متقاعدکردن حفتر به امضای توافق آتش‌بس حاکی از این واقعیت بود که احتمالاً پوتین به اندازه‌ای که تصور می‌شود، بر ژنرال حفتر نفوذ ندارد. این نکته را هم نمی‌توان نادیده گرفت که شاید هم مسکو نخواست به اندازه لازم برای امضای توافق آتش‌بس به حفتر فشار بیاورد. نگاهی به دیگر اقدامات روسیه در لیبی بهتر می‌تواند انگیزه واقعی مسکو در نقش‌آفرینی در لیبی را نمایان کند. روسیه سعی می‌کند ارتباط خود را با تمام طرف‌های درگیر در لیبی حفظ کند. این کشور همان‌طورکه یکی از مهم‌ترین حامیان خلیفه حفتر به شمار می‌آید، از آن‌سو هم مذاکراتی با دولت وفاق ملی به رهبری فائز السراج دارد. همان‌طورکه در سال‌های گذشته هم با حکومت معمر قذافی، دیکتاتور سابق لیبی رابطه‌ای خوب داشت. روسیه می‌خواهد با بازی‌کردن با تمام طرف‌های درگیر در لیبی، اتحادیه اروپا را تحت فشار بگذارد تا برای لغو تحریم‌هایی که این اتحادیه به دلیل مداخله روسیه در اوکراین اعمال کرده، با مسکو وارد مذاکره شود. روسیه برای دستیابی به این هدف، علاوه بر اعزام ۲۰۰ مزدور گروه واگنر به لیبی، ۳ میلیارد دلار هم بودجه برای کمک به نظامیان وفادار به خلیفه حفتر در شرق لیبی اختصاص داده است. این بودجه در راستای بازسازی مورد نظر پوتین برای تقسیم لیبی به دو قلمروی مالی اختصاص داده شده تا شعله‌های جنگ داخلی در این کشور بالا بگیرد اما به اندازه‌ای هم نیست که کفه ترازو را به سود ژنرال حفتر و نظامیانش برای تصرف طرابلس پانیتخ لیبی سنگین کند. پوتین نیز دقیقاً همین را می‌خواهد: تا‌دوام جنگ داخلی در لیبی و احساس خطر بیشتر اروپا و در نهایت مذاکره روسیه و اتحادیه اروپا برای توافق بر سر لیبی در قبال لغو یا کاهش تحریم‌ها علیه مسکو.

کمک مالی سه‌میلیارددلاری روسیه به ژنرال حفتر در حالی اعط شده که او حدود ۲۵ میلیارد دلار بدهی دارد و این میزان بدهی منابعی جدی در

حسان دیاب بعد از ۳۳ روز کابینه جدید لبنان را معرفی کرد

به اسم متخصص، به کام احزاب

در این جایگاه باشند، به دلیل تخصص‌شان انتخاب شده‌اند. دیاب درست می‌گوید، بیش‌تر وزرای جدید شخصیت‌هایی دانشگاهی هستند و ویژگی مشترک اغلب آنها این است که تا پیش از این سمت‌های برجسته دولتی نداشته‌اند. اکنون دیاب منتظر است مردم هم با احساسی مشابه به خانه‌های‌شان بروند؛ اتفاقی که هنوز رخ نداده است.

از منظر سیاسی همه اعضای کابینه دیاب به یکی از احزاب مشارکت‌کننده در ائتلاف ۸ مارس نزدیک هستند. ائتلاف ۸ مارس، ائتلافی از احزاب سیاسی و مستقلین لبنانی است که سال ۲۰۰۵ با موضعی در حمایت از نقش سوریه در پایان‌دادن به جنگ داخلی لبنان و حمایت از مقاومت لبنانی‌ها در برابر اسرائیل تشکیل شد و اکثریت اعضای دولت نخست‌وزیر نجیب میقاتی را در دست داشت. این ائتلاف از رقبای اصلی ائتلاف ۱۴ مارس محسوب می‌شد که رهبری آن را سعد حریری برعهده داشت.

شاید همین موضوع باشد که معترضان لبنانی را همچنان در خیابان‌ها نگه داشته است. وزرای که روی کار آمده‌اند، شاید در عرصه دانشگاهی معروف‌تر از عرصه سیاست باشند؛ اما پیش‌تر موضع سیاسی خود را به‌خوبی روشن کرده‌اند. یکی از زیرمجموعه‌های ائتلاف ۸ مارس، جنبش میهنی آزاد به رهبری جبران باسیل، برادر زن میشل عون است که حمایت همه سیاست‌مداران مسیحی مارونی را با خود دارد. این جنبش کشورش را کابینه سعد حریری از ۳۰ کرسی، ششت کرسی را در اختیار داشت و حالا هم در کابینه دیاب از

عکس از گزینه‌هایی است که هم باسیل و جنبش میهنی آزاد او را معرفی کرده و هم عون او را تأیید کرده است. او از خانواده مسیحیان ارتدکس لبنان و از فارغ‌التحصیلان دانشگاه آمریکایی بیروت است. عکر فعالیت‌های برجسته‌اش را سال‌ها پیش با کمک همسرش که تاجری موفق است، آغاز کرد. او ازجمله افرادی است که گروه‌های مردم‌نهادی در حوزه توسعه فرهنگی و اجتماعی راه‌اندازی کرده است.

● رائول نعمه، وزیر اقتصاد از دیگر گزینه‌هایی است که پیش‌نهاد جنبش میهنی آزاد در این جایگاه قرار گرفته است. رائول ۶۴ساله از بانکدارانی است که از دانشگاه پلی‌تکنیک فرانسه فارغ‌التحصیل شده و در بانک‌های مختلفی در لبنان، قبرس و ترکیه کار کرده است. او مدیریت بانک BLC Bank یکی از معروف‌ترین بانک‌های لبنانی و Turkland Bank از بانک‌های ترکیه را برعهده داشته و از اعضای هیئت‌مدیره بانک BankMed سوییس بوده است. رائول علاوه‌براین از حامیان توسعه پایدار است و شرکتي خصوصی در این حوزه دارد.

● غازی وزنی، وزیر دارایی دولت دیاب را جنبش امل، از احزاب شیعی لبنان معرفی کرده‌اند. غازی پیش‌تر مشاور اقتصادی نیهی بری، رئیس مجلس لبنان و مشاور کمیته بودجه دولت این کشور بوده است. او از فارغ‌التحصیلان دانشگاه دوفینه پاریس است که در جریان جنگ داخلی لبنان به‌عنوان استاد به تدریس اقتصاد در کنگو مشغول بوده. وزنی پس از تدریس در کنگو به فرانسه رفت و به شغل مشاوره اقتصادی مشغول شد و سرانجام در سال ۲۰۰۱ به کشورش لبنان بازگشت.

● منال عبدالصمد را امیر طلال ارسلان، از رهبران سیاسی دروزی‌ها به صورت ضمنی برای وزارت اطلاعات معرفی کرده است؛ وزارتخانه‌ای که حریری وعده انحلال آن را داده بود. منال فارغ‌التحصیل حقوق بین‌الملل از دانشگاه سوربن فرانسه است و تا همین اواخر رئیس اداره حسابرسی و مالیات وزارت دارایی لبنان بود.

این وزارتخانه‌های برجسته هرکدام عملاً در اختیار

نماینده‌ای از احزاب پارلمان لبنان است؛ هرچند شاید نخست‌وزیر و رئیس کابینه ترجیح دهد آن را کابینه‌ای تکنوکرات بدون وابستگی‌های سیاسی بدانند. به‌هرحال معترضان لبنانی پیش‌تر خواسته‌شان را به‌روشنی بیان کرده بودند؛ اینکه کابینه‌ای می‌خواهند که وامدار هیچ حزب سیاسی‌ای نباشد.

جهان

خبر

سنای آمریکا قوانین استیضاح ترامپ را تأیید کرد

● مجلس سنای آمریکا در ادامه فرایند مربوط به استیضاح رئیس‌جمهور این کشور، قطع‌نامه‌ای را با مفاد قوانین اساسی مربوط به محاکمه برای این استیضاح تصویب کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه خبری هیل، سناتورهای آمریکایی با ۵۳ رأی موافق به ۴۷ رأی مخالف، روز گذشته قطع‌نامه مربوط به تعیین قوانین اساسی محاکمه برای استیضاح ترامپ را تصویب کردند. این قطع‌نامه از سوی میچ مک‌کانل، رهبر اکثریت جمهوری‌خواه سنا و بعد از آن مطرح شد که جمهوری‌خواهان این مجلس چندین طرح دموکرات‌ها را به هدف کشاندن شاهدان بیشتر و طرح اسناد و مدارک بیشتر در فرایند محاکمه رد کردند.جمهوری‌خواهان سنا با رأی‌دادن به تصویب این قطع‌نامه، به نوعی جلوی تلاش دموکرات‌ها را با هدف احضار شاهدان بیشتر به فرایند محاکمه برای استیضاح دونالد ترامپ و همچنین مطرح‌کردن اسناد و مدارک بیشتر در این فرایند گرفتند.روز اول این فرایند که ماراتونی ۱۳ساعته بود، مربوط به تعیین قوانین حاکم بر محاکمه برای استیضاح ترامپ بود. سنای آمریکا بعد از تصویب مقررات جدید استیضاح، ادامه جلسه خود را به ساعت ۱۳ به وقت محلی موکول کرد.قطع‌نامه مذکور اجازه می‌دهد به اصطلاح «مدیران» مجلس نمایندگان آمریکا برای فرایند محاکمه برای استیضاح ترامپ که در واقع نقش دادستان را در این فرایند دارند، اواخر روز چهارشنبه استدلال‌های اولیه خود را مطرح کرده و درعین‌حال بحث درباره فراخواندن شاهدان را تا اواسط محاکمه به تأخیر می‌اندازد. برخی سناتورهای جمهوری‌خواه گفته‌اند که ممکن است در آن زمان نظرشان در قبال مخالفت با احضار شاهدان بیشتر تغییر یابد. جمهوری‌خواهان سنا با عقب‌نشینی از موضع خود برای جمع‌کردن جلسه ۲۴ساعته مباحثه در فقط دو روز، آن را در ۲۲ ساعت بخش کردند؛ اما این مصوبه به آن معناست که دادرسی استیضاح ترامپ بیشتر طبق شرایط آنها پیش خواهد رفت نه دموکرات‌ها. بر اساس گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، قوانین پیشنهادی برای استیضاح ترامپ بسیار به قوانین استفاده‌شده در محاکمه بیل کلینتون، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا شباهت دارد. اگرچه تفاوت‌هایی جزئی در آنها دیده می‌شود؛ اما ساختار اصلی این مقررات بسیار شبیه مقررات ۱۹۹۹ است که برای کلینتون تدارک دیده شد.

مهرت، برایم لبخندی بساز

موسسه خیریه پیشگامان عرفان برتر البرز
تحت نظارت سازمان بهزیستی استان البرز

حامی شیرخوارگاه امام علی (ع)

www.imamali-charity.com

مرکز حمایت از کودکان بی سرپرست و بدسرپرست

شماره حساب ۴۸۹۹۶۱۹۰۲۰ بانک ملت شعبه مهستان

شماره کارت ۳۴۴۰ ۲۵۴۴ ۳۳۷۹ ۶۱۰۴

۰۲۶-۷۰۰۷۹۲۰۲۶-۷۲۸۴۱۸

۰۹۱۹۶۴۳۵۸۵۳

imamalicharity92

کرج، میدان سپاه، بلوار علامه جعفری، بلوار گلزار شهدا چهارمصد دستگاه، جنب گلزار شهدا